

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΝ ΖΩΩΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΔΑΥ ΜΙΚΡΑ
ΚΑΙ ΠΟΔΑΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΑΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σπουδαία, παραπολύ σπουδαία ήτον
ή έρωτησις που ξεκαμένη ή κυρά - Αρ-
χούδα :

— Τί θά την αύτο το «Δ. Φ.»;

Νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια, οὐτε ή δε-
σποιγις 'Αλεποῦ δὲν ἔξευρε τί θὰ πούν
αύτὰ τὰ δύο γράμματα μὲ τές τελεσίες.
'Αλλὰ αὐτή, ή κατεργάρα, δὲν ήθελε
μὲ κανέναν τρόπον νὰ φανῆ διτὶ ήτο
πράγμα καὶ νὰ μήν το ἔξευρη! Δι'
αύτὸν εἶπε, ἔτοι; στὸν

— Μπά! Καλέ,

«Ἔλθε νὰ μᾶς φωτίσῃ!»

δέν το ξέρετε, ἀγαπητή μου κυρία Αρ-
κούδα; ... Ελάτε δά! χωρατεύετε...
Ἐγώ έθαρρούσα πᾶς τὸ ξεύρει ὅλος ὁ
κόσμος, διτὶ «Δ. Φ.» σημαίνει «Δά-
σκαλος Φαθλατᾶς».

— Χά, χά, χά! τι ἀστείο! τὸ λέ-
γει καὶ μοναχός του, πᾶς εἶνε δάσκα-
λος φαθλατᾶς! — εἶπεν ή παχειά κυρά
Ἐλεφαγίνα. Καὶ δύως αὐτὸν ἀλη-
θινό! "Εγώ τὴν ιδέαν διτὶ τὸν ἐδώξαν-
ἀπὸ τὸ βασιλεῖόν τους ἔκεινα τὰ πλά-
σματα που δύσμοις τὰ λέγει ἀνθρώπους!

— Ω κυρία μου, δή! δέν το πιστεύω!
εἶπεν ή δεσποινὶς 'Αλεποῦ. Αὐτὸς λέγει
πᾶς οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀγαπούσανε πολὺ,
καὶ πᾶς ἐκαλοπερνοῦσε μάζι τους! Νά
τον ἀκούσετε μάλιστα, όμια μιλῆ για
τὸν Πολιτισμόν!... Λέσι «Πολιτισμός»,
καὶ κολλᾶνε τὰ χεῖλη του! Εἶναι, λέσι,
ἔξοχο πράγμα δὲ Πολιτισμός!

— Τρώγεται; ... σὰν τὸ μέλι;....
ἀρχισε νὰ εἶπῃ ή κυρά-Αρκούδα.

— Άλλὰ ή φιληγάδα της, ή Έλεφα-
γίνα, τὴν ἐσκούντησε μὲ τὴν προβοσκί-
δα της διὰ νὰ σωπάσῃ, καὶ ἡρώησεν
ἀμέσως τὴν δεσποινὶς 'Αλεποῦ:

— Καὶ δέν μου λέτε, — ἀφοῦ οἱ
ἄνθρωποι εἶναι καλοί, καὶ τον ἀγαπού-
σανε, τί ηθελε νά τους ἀφίσῃ καὶ νὰ

γυρίσῃ πάλιν ἐδῶ, στὸν τόπο μας;

— Μὰ ξεύρετε, ἀπήντησεν ή δε-
σποιγις 'Αλεποῦ λέγει πῶς ἔφυγε, δρι-
γράφον καὶ τὰ ἀνέγνωσα, τὸν ἡρώητα
κατατρομαχένη;

— 'Ανανία, ἔτρελλάθης; Αὐτὰ τὰ
προβόληματα εἶνε ἀπλούστατα. "Ολα τὰ
ἀγαπητά μου παιδιά θά τα λύσουν ἀμέ-
σως. Καὶ που θὰ εὑρήσεις τὸν ἡρώητα;
— Μήν ἀνησυχήτε, κυρία Διάπλα-
σις, ἀπήντησεν ἀπαθέστατα δὲν θέλεις νά
μας εὐεργετήσῃ, νά μας ποτίσῃ
μὲ τὰ γάρακτα τῆς παιδιάς καὶ τῆς σο-
φίας! Οἱ ἄνθρωποι ἔπεισαν στὰ πόδια
τους καὶ τὸν παρακαλούσανε νά μεινῃ
μάζι τους, καὶ αὐτός, λέσι, τοῦ ἀρεσε-
πολὺ νά μείνῃ ἔκει, ἔθεωρης ὅμως
χρέος του καὶ καθηκόντος νά γυρίσῃ
μὲ κανέναν τρόπον νά φανῇ διτὶ ήτο
πράγμα καὶ νά μήν το ἔξευρη! Δι'
αύτὸν εἶπε, ἔτοι; στὸν

— Λέγω μὲ τὸν γοῦμον: καὶ διὰ θάνατον
νά του στείλω τὰ μικράκια μου; — εἶπεν ή κυρά-Αρκούδα. Θὰ πάγη στὸ
σχολεῖο του καὶ ὁ μικρὸς Λεονταράκης;

— 'Εγνοεῖται! θέλει καὶ ρώτημα;

— Τέλος πάντων, ύπ' εύθυνηγ σου
τὰ βραβεῖα; . . .

— Υπ' εύθυνηγ μου.

— Καὶ δὲν θέλεις μὲ ἀπεγχαρέτισε μὲ
πόλεις τούλαχιστον διεκατομμυριούχου!

ΣΗΜ. Τῆς «ΔΙΑΠΑΣΕΩΣ». — "Οταν δὲ
Ἀνανίας μου ἔφερε τὰ ἄγα τοις χειρό-
γραφον καὶ τὰ ἀνέγνωσα, τὸν ἡρώητα
κατατρομαχένη;

— 'Ανανία, ἔτρελλάθης; Αὐτὰ τὰ
προβόληματα εἶνε ἀπλούστατα. "Ολα τὰ
ἀγαπητά μου παιδιά θά τα λύσουν ἀμέ-
σως. Καὶ που θὰ εὑρήσεις τὸν ἡρώητα;

— Μήν ἀνησυχήτε, κυρία Διάπλα-
σις, ἀπήντησεν ἀπαθέστατα δὲν θέλεις νά
μας εὐεργετήσῃ, νά μας ποτίσῃ
μὲ τὰ γάρακτα τῆς παιδιάς καὶ τῆς σο-
φίας! Οἱ ἄνθρωποι ἔπεισαν στὰ πόδια
τους καὶ τὸν παρακαλούσανε νά μεινῃ
μάζι τους, καὶ αὐτός, λέσι, τοῦ ἀρεσε-
πολὺ νά μείνῃ ἔκει, ἔθεωρης ὅμως
χρέος του καὶ καθηκόντος νά γυρίσῃ
μὲ κανέναν τρόπον νά φανῇ διτὶ ήτο
πράγμα καὶ νά μήν το ἔξευρη! Δι'
αύτὸν εἶπε, ἔτοι; στὸν

— Λέγω μὲ τὸν γοῦμον μὲ θάνατον
νά του στείλω τὰ μικράκια μου; — εἶπεν ή κυρά-Αρκούδα. Θὰ πάγη στὸ
σχολεῖο του καὶ ὁ μικρὸς Λεονταράκης;

— Τέλος πάντων, ύπ' εύθυνηγ σου
τὰ βραβεῖα; . . .

— Υπ' εύθυνηγ μου.

— Καὶ δὲν θέλεις μὲ ἀπεγχαρέτισε μὲ
πόλεις τούλαχιστον διεκατομμυριούχου!

Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΑΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (Συνέχεια)

— Καὶ διπλαίσιτε καὶ ἔφυγε.

— Οσα εἶχεν εἰπῆ διτὶ δεσποινὶς 'Αλεποῦ,
ἀπεδείχθη μέτερα ἀπὸ ὅλιγον, διτὶ θάσιας πως θὰ
σωστὰ καὶ ἀληθινά. Εγέμισε τὸ δάσος,
τὰ δένδρα, αἱ πέτρες, αἱ ποικιλοτάπια
μένα προγράμματα. Καὶ ἐπὶ τέλους,
ἡλιθενής ή ήμέρα πού θ' ἀργιζαν τὰ μα-
θήματα εἰς τὴν Σχολὴν μετ' Οἰκοτρο-
φείου τοῦ κυρίου Μαϊμουδάδου, Δ. Φ.
(Ἐπειταί συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

— Οτι εἶμαι πάντοφος, — περὶ αὐτοῦ
δέν ἀμφιβάλλω διτὶ κανεῖς σας δέν ἀμφι-
βάλλει. "Οτι δύως θὰ εἶχα νά σας προ-
τείνω καὶ σοφά μαθηματικά προβλήματα,
ποὺς τὴν Εβελίναν, ἀλλὰ ή μικρούλα
Ούνιφρεδ τόσου εἶχε πάρη φόρων μὲ τὴν
νέαν της ἀνακάλυψιν, ώστε δέν την ἀ-
φίσει καὶ διὰ διάληση.

— Μά... διν εἶνε ἀλήθεια μητριά
μας, εἶπε μὲ δέν μπορούμε νά την
ἀκαρπούμε. Εγώ δέν ἀκούσα ποτὲ για
καμμιὰ μητριά πᾶς ήταν καλή!

— Καὶ ποὺς μητρινὲς έρεις ἐσύ; — ή-
ρωτησεν ή Μαριωρή!

— Οὐ! ένας σωρός! — Ήτανε ή μητριά
της Σταχτοπούτας, καὶ μέτερα ήτανε ή
μητριά τοῦ κοριτσιού που ἐπήγαινε καὶ
έγέμιζε τὴ στάμνα του στὴ βρύση, καὶ
μέτερα ήτανε ή μητριά τοῦ κοριτσιού

— Τον. "Αν σας γαλλοπούλα ζυγίζει 4
όκαδας καὶ τὸ ήμισυ τους βάρους της,
πόσου εἶνε τὸ βάρος της;

— Οσοι λύσουν καὶ τὰ δύο προβλήματα
θὰ λέδουν μίαν λογή, δριμούλια, σσοι-
λυδίου, δισοι δέν λύσουν κανένα θὰ λέ-
δουν... ἀδικα τὸν κόπον γά τα λύσουν;

— Τρώγεται; ... σὰν τὸ μέλι;....
ἀρχισε νὰ εἶπῃ ή κυρά-Αρκούδα.

— Άλλὰ ή φιληγάδα της, ή Έλεφα-
γίνα, τὴν ἐσκούντησε μὲ τὴν προβοσκί-
δα της την πατέρα, καὶ ἡρώησεν
ἀμέσως τὴν δεσποινὶς 'Αλεποῦ:

— Καὶ δέν μου λέτε, — ἀφοῦ οἱ
ἄνθρωποι εἶναι καλοί, καὶ τον ἀγαπού-
σανε, τί ηθελε νά τους ἀφίσῃ καὶ νὰ

— 'Αλήθεια λέγει, ἔπρόσθεσεν ή Ι-
σαβέλλα. Κ' ἔγω εἶμαι βεβαία πᾶς ή-
ταν ἔνα σωρὸ μητρινὲς στὴν Ιστορία, μο-
νάχοι που δὲν θυμούμενοι καὶ διὰ τὴν Ιστο-
ρίαν μου.

— Νά! οι βασιλεὺς Σολομὼν εἰγιεγί-
λιεσι εἶπεν ή Ελεονώρα.

— "Οχι, δχι! ἔφωναξεν ή Δωροθέα.
Καλλίτερα εἶνε νά μας μάθη διὰ μιᾶς
με δικαίας τὰς ιδιορρυθμίας, τὰς ιδιο-
συγχρασίας καὶ τὰς ιδιοπροσωπίας!

— Λοιπόν, κάθε παιδί του εἶχε χι-
λιες μητρινές! επέμενεν ή Ελεονώρα,
η διπλαίσιτε καὶ διάθετη στην προσωπικότητα
η θεοποιητική της.

— Καὶ εἶνε ωμορφες; εφωναξεν ή
Ελεονώρα απὸ τὸ δένδρον, εἰς ένα
καλάδον του όποιου αὐτή καὶ ή Ισαβέλ-
λα ήσαν τώρα καθισμέναι, ἀλλὰ εἰς τό-
σον ωμότελληλον θέσιν, ώστε μία έξα-
φυική κίνησις της μιᾶς βεβαίας θὰ έπε-
τούσε κάτω τὴν ἀλ-

μας. Τὰ ἄλλα εἶνε προσποίησε. . .
Η Εβελίνα ἐκατέβασε τὰ μούτρα,
καὶ ἐδήλωσεν διτὶ δέν ηθελες γά την φω-
τογραφήσουν.

— Μὰ δὲν καταλαβαίνω, διὰ ποῖον
λόγον νὰ σταθούμεις διαφορετικά καὶ δχι
όπως τὸ σύνηθες! εἶπεν ή Δωροθέα.

— Καλλίτερα εἶνε νά μας μάθη διὰ μιᾶς
με δικαίας τὰς ιδιορρυθμίας, τὰς ιδιο-
συγχρασίας καὶ τὰς ιδιοπροσωπίας!

— Δὲν νομίζεις διτὶ μὲ τὰ καπέλλα
φαινούται καλλίτερα τὰ πρόσωπά μας,
καὶ διτὶ τέλους, αὐτὸς χρειάζεται; εἰ-
πεν ή Μαρι

— "Αυταί αντιγραφή αύτοί, βάζομεν
άποκάτω τας υπογραφές μας.

— Σάν σύντομο μου φαίνεται, είπεν.
η Μαριώρη με δισταγμόν, διότι δεν έσυ-
νεθίζεις για έπιχρίνη τα έργα της γραφί-
δος της Δωροθέας.

— Και δηλαδή τόσο τρυφερόν σαν το δι-
κό της γράμμα, έφωναξεν ή Έλεο-
νώρα.

— Διότι αυτή είναι υποχρήσια και
κάμψει πώς αισθάνεται στοργή και τρυ-
φερότητα, διότι δεν είναι δυνατόν να αι-
σθάνεται τίποτε, δεν βλέπει γιατί νά
της πωλήσωμεν κ' έμεις φυτοαισθήμα-
τα! απήγνησεν ή Δωροθέα με αύστη-
ρον τόνον.

— Εστρέψε κατόπιν το χαρτί από το
άλλο μέρος.

— Τώρα, το γράμμα του πατέρα,
και ύστερα πάμε σπίτι...

— Καίμενε πατέρα! άγνοτέναξεν ή
Μαριάννα, ή όποια έπαθαινεν ένιστε από
έξαφεις μελαγχολίας. — Ιδίως, όπως
έλεγχαν αι αδελφαί της, διότι έπει-
νούσε.

— Καίμενε πατέρα! άράγε θά σε
κάμη η εύτυχη; . . .

— Δεν βλέπω γιατί δεν θά τον κά-
μη! απήγνησεν ή Μαριώρη. Δεν θά τον
έπαιργε, διότι δεν της άρεσε.

— Και χρειάζεται τόσο λίγο για νά
κάμη κανεὶς εύτυχη τὸν μπαμπά μας!
έμουρμούρισεν ή Ισαβέλλα.

— "Ισως νά της λείπη κι αύτο τὸ
διλγόν! έπειμενεν ή απαισιόδοξος Μα-
ριάννα.

— "Ω! μη λέτε άγονοτες! έφωνα-
ξεν ή Δωροθέα.

— Οπωςδήποτε, έξηκολούθησεν ή
Μαριάννα με τοὺς τραγικώτερους τόνους
της φωνῆς της, ή Έβελίνα, ή κακο-
μοῖρα, θά υποφέρη περισσότερον από
διλεπά μας.

— Γιατί; ήρωτησεν ή Έβελίνα,
έξαφνισμένη με αύτά τὰ λόγια.

— Διότι είσαι ή εύμορφότερη, και
αι μητριές πάντα κακορεταχειρίζονται
τέτοιες εύμορφότερες, και. . .

— Μήν της βάζετε τέτοιες κουτούδες
στο κεφάλι! διέκοψεν ή Δωροθέα, ή
όποια έγραφε δραστηρίων ἐν τῷ μεταξύ.
Δεν είναι δια καὶ τόσον εύμορφη είναι μό-
γον ή διλγώτερον δύσχημη μέσα σὲ μία
άσχημη οίκογένεια, και δεν είναι άναγκη
ν' αρχίσῃ γα καμαρόδην και νά θαρρή-
πως σόλος ο κόσμος την θαυμάζει! —
έπροσθεσεν ή πρεσβυτέρα αδελφή, ή
όποια πραγματικώς είχε ακροφό της κα-
μαρί την αδελφήν της με τὰ χυρού-

— Ελληνικής αντιγραφής της
("Επειταί συνέχεια")

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ ἀγγελικὸν τῆς Δος Ε. Σ. Μπονκάρη]

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣ ΕΩΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΑ Α. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ
Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ φειδώνυμον

Μυροβόλος Χαρογή
εἰς τὸν 8ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

(Τὸ διαπλάσιον του 1904, φύλ. 48 σελ. 389)

ΝΑ ΤΟΝ ΤΡΟΜΑΕΟΥΝ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΑΝΔΡΕΑΣ, ἔξυπνος, ήσυχος καὶ σοβαρός.
ΕΚΤΩΡ, ἀποφασιστικὸς καὶ ἀπότομος.
ΚΩΣΤΑΣ, ζωηρὸς καὶ ἀνήσυχος.

ΕΛΛΗΝ, ἄδειγματι τὸν δύο τελευταῖν.

ΜΑΡΙΑ, ἄδειγματι τὸν δύο τελευταῖν.

Ο ΕΚΤΩΡ εἰσερχόμενος καὶ σύ-
ρων διὰ τῆς βίας τὸ δύο ἀδειγμάτων.

— Ελάτε, λοιπόν! Τὶ φοβεῖσθε; . . .
Οὐ! τὰ φοβηταίρικα κορίτσια! Κάνουν
ένα βήμα ἐμπρός, καὶ δύο πίσω!

ΚΩΣΤΑΣ (μὲ τρελλὰ σηδήματα)
— Νὰ δήγετε πόσο θὰ γελάσωμε!

ΕΚΤΩΡ, ἐνῷ κρύπτει τὰς ἀδειγμάτων
τοὺς πίσω ἀπὸ τὰ παραπετάματα
καὶ τὰ ἐπιπλα — "Ελλην, ἐδῶ...
Μαρία, ἔχει έσο... . . Καὶ... τοιμούδια!

— ΕΛΛΗΝ, σηγανὰ πρὸς τὴν Μαρία.
— Πάντο καὶ παῖδι, οὐ καύμενος. . .

— ΑΝΔΡΕΑΣ, σκυμμένος εἰς τὸ τρα-
πέζιον, σκεπάζων μὲ τὰ δύο χέρια τὰ
αντιά τον, διὰ τὰ δειητά τάχα διτι-
δεράνει. — Τὰ 2/3 τῶν 3/4 τῶν 5/6
τῶν 7/8 ἐνὸς ἀριθμοῦ, σὺν 293, πλὴν
217, ισοῦνται πρὸς 779. Ποιὸς εἶναι
ἀριθμὸς αὐτὸς; Αὐτὸς λέγω κ' ἐγώ. . .

— ΕΚΤΩΡ, μὲ ἀπότομον ὑφος. —
Διότι δεν το εἴπεις πρώτη έσου!
ΜΑΡΙΑ, πταργίζομένη θορυβωδῶς.

"Α... ψου! . . . "Α! . . . ψου! Νά τα...
έσυναγχύθηκα.

ΕΚΤΩΡ, θυμωμένος. — Ήραία!
"Άλλο δέν ρας ἐλείτε! Κύτταξε τούλά-
χιστον για νά φτερνισθῆς καὶ νά ξεθυμάνης
πρὶν ἔλθη ο 'Ανδρέας.

ΕΛΛΗΝ, τρομαγμένη. — Σούτ! μὴ
φωνάξῃς έσου. . .

ΕΚΤΩΡ, μὲ κομπασμόν. — "Ω! δέν
έννοιά σου, καὶ ἔχω λάθη καὶ
τὰ μέτρα μου. Ήδρα τὴν κατάλληλη
στιγμὴ για νά κρυψθομεῖς στὸ διωμάτιο
τοῦ ἔξαδέλφου μας. . . Τώρα εἶναι στὴν
ἄλλη ἀκρη τοῦ κήπου.

ΕΛΛΗΝ, τείροντα τὸ οὖς. — "Ερ-
χεται... . . Ακούω τὸ περπάτημά του
στὰ χαλίκια. . . Ανεβαίνει.

ΕΚΤΩΡ, μὲ στρατιωτικὸν τόρον.
— Προσοχή! "Ολοι ἀτενῶς εἰς τὰς

ΑΝΔΡΕΑΣ, υποκριτόμενος τὸν
ἐπιπληκτον.

— "Α! καλημέρα σας. Τόσο γρήγορα
έτελειώσατε τὸ παιγνίδιον σας καὶ
ἀνεβήκατε απὸ τὸν κήπον; . . .

ΜΑΡΙΑ, μὲ τὰ βλέμματα πρὸς τὸν

πλησίον τοῦ συνίστω εἰς τὰς οἰκογενειας

τῶν συνδρομητῶν μου.

Ο άρχοντας ἀναγγέλλω σήμερον τὴν
έρυθρην δύναμιν Μιχρῶν Συλλόγων πρὸς διά-
δοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας. Ο εἰς Ἐθνικὸν
ονομάζεται τὴν Διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως ὑπὸ^{τοῦ}
πρέσβετον τοῦ ἀγαπητοῦ μου Τύλλον Οστιλλον.

Ο ἄλλος, ἐν Ζακύνθῳ, ονομάζεται Πατρίς.

Τὰ καρύκεια τοῦ Καρδιτσού Καρδιτσας (Κ. Ν.

ιδον αὐτὸν ποῦ ἐπιθυμεῖς) Ανθοστον Καρδιτσας

Χίον (Ε. ή όποια δύνη εἶναι συνδρομητριά

μου, ἀλλὰ πρώτην φορὰν μου γράψει διατί^{το}
πρέσβετος τούς; ἀφοῦ μάστιστα τῆς ἀρέσεως πε-
ρισσότερον ἀπ' ὅλην Ἀλληλογραφίαν;) Ορει-
χάλκινην Κόρην (Ε. Τ. αὐτὸν ἐπέκειται) Ω-
κυπόδα Αχιλλέα (Κ. Π. αὐτὸν εἶναι ἐλ-
ληπικὸν τί τά θέλεις τώρα τὰ παριστάνει!) Μιχρόβολον Χίον (διό τὴν πικρούλαν Π. Μ.)
Αγαγεννέρην Ελπίδα (Ο. Κ. τὸ διόλο Αγαγεννέρης τῆς Διαπλάσεως ὑπόσχεται πολλά. Εγώ δὲ εὐ-
χαριστῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς Προέδρους καὶ τὰ
μένη διὰ τὸ ένδιαφέρον των, καὶ εὐχομαὶ πᾶ-
σαν εὐδοκίησιν εἰς τὰς εὐγενεῖς των ἐπιχει-
ρώσεις.

ΕΛΛΗΝ, σύρουσα τὴν Μαρίαν ἀπὸ
τὸ χέρι. — Σ' αφίνομε νὰ μελετήσης
τὴν Αλγεβράν σου. Πάρε, Μαρία!

(Επειτα τὸ τέλος)

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιωργο, ξέρεις πόσα χρόνια εἶναι παντρε-
μένη η μαρμά;

— Οχι.

— Εγώ ξέρω, καὶ νὰ πῶς τὸ βρῆκα: 16 εἰ-
τῶν ποὺ είσαι σύ, καὶ 14 η Μαρία, κάνουν
30, καὶ 10 έγώ, κάνουν 40, καὶ 8 οἱ Ήπικς,
48, καὶ 6 οἱ Μίμη: = 54.

(Ιστάμενον τὸ τῆς Ηρακλείους Ελπίδος

* * *

Τὸ Κίτρινο Νησίο στὴ μητέρα του:

— Αχ μαρμά μου! πότε θὰ τελειώσω τὸ
σχολεῖο γιὰ νὰ κάψω τὰ βιβλία μου καὶ εὔχομαι
νὰ λειψθη στὸν καθέτο τοῦ σχολεῖου.

— Καὶ τοῦ λές, παιδί μου; Καὶ δέν τα δι-
νεις 'ε να πιαχό νό σε συγχωράν;

— Α, όχι, μαρμά μου, Φθάνεις έγώ που κά-
ρη, Νὰ μην κασούνε κι' δλλοι. . .
— Βοτάκη νότιον ιης Ζαππίδος

— Καταρράκτης καὶ οι δλλοι δέν θάργησουν
νά μου στέλουν.)

— Καταρράκτης καὶ οι δλλοι δέν θάργησουν
νά μου στέλουν.

— Καταρράκτης καὶ οι δλλοι δέν θάργησουν
νά μου στέλουν.

— Καταρράκτης καὶ οι δλλοι δέν θάργησουν
νά μου στέλουν.

— Καταρράκτης καὶ οι δλλοι δέν θάργησουν
νά μου στέλουν.

Πέτρας ρέ τὸν Τριπόλεμον, Πάραδεισον
Πηγήν, Χωρικήν Ρουμαίλα, Ἡλεκτρικὸν
Σιδηρόδρομον καὶ Νύχιφρον τῆς Ηροποτίδος—
— Ὁρος Ἀκτίς μὲ τὸ "Ἀλυτὸν Αἴγιρα,
Ἄνθρα τοῦ Ζαπτελον, Ἀζαλάν τοῦ Κερτα
μὲ τὰς Καυελλας— ἡ Αὔρα τῆς Ἀγορέως
μὲ τὴν Λιακήν Ἡράδα, Ἐδανόρον Ἄπει-
ρον, Γοργόρερην Ἐλαίδα, Χαριτωμένο
Ἄγρελούδη καὶ Λουλούδη τῆς Καρδιᾶς—
— ἡ Εστερία Αὔρα μὲ τὴν Ροδίσουν Αἴγιρην
Μεγιστά, ἀγροτικὴν Λαράν, Μεσογειώτην
Ἀκτίνα καὶ Ἡλιακὴν Ἀκτίνα— τὸ Φέδης
τῆς Νυκτὸς μὲ τὸ Νεόβραστο Κολοκόθη, Ρό-
δον τῆς Ἀγατολής, Νυκτούρακα καὶ Ἀρ-
θος τοῦ Σολούδη— ὁ "Ἐλλην Ἀθλητῆς μὲ
τὴν Λλήρη, Πάρτα Γελαστήν, Κυρταί Τρύγι-
Τράγικα, Ροδόπατηνος Ἡλ καὶ Βαρναλ-
γούσαν Οσφανή.

Τῶν καθιστερούντων τετράδια Μικρών
Μυστικῶν δὲ δημοιεύονται νέα προτάσεις
περὶ ἀνταλλαγῆς, ἢν δὲ ἀ ταποδόσουν πρώτα
διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ φειλόμενα.

Η Διαπλασίας διπλάσεται τοὺς φίλους τῆς:
Μικρὸς Βιρσοδέψην (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ
ζεσπάθωμα σήμερον ἔκρινω τὸ θειώδυμον
τῆς νέας μου φίλης); Χιονισμένην Κούνιλαρ
(ἔτειλα τὸ θειώδυμόν του εἰς χαρτονούρισμα
σου εἰς τὸ προσεῖν); Ἡγεμονία τοῦ Φωτού,
Ἀγριώνην τοῦ Βουνοῦ (ἔτειλα εὔχημα κα-
λά πρόδοντος εἰς τὸ Ἀρσίτειον); Βράχον τοῦ
Φαλήρου (δι' ἥκα αὐτὰ σὲ συγχαρώ ἄλλα,
καθό; γνωρίεις, μόνον διαστών συγγραφέων
μυστηρίωντας δημοιεύονται ἀντί τοῦ συστη-
μένου προστολῆς, μὲ πέντε σφραγίδας).

Τὸ ἀσφαλέστερον
μέσον ἀποστο-
λῆς χρημάτων εἶναι ἡ Ταχυδρομικὴ Ἐπιταγή.
Μόνον ἀπὸ μέρη δην τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα
δὲν ἔκδιμον ἐπιταγάς, ὅ συνδρομῆτης δύναται
νὰ στελνὴ τὴν συνδρομήν του εἰς χαρτονούρισμα
τὸ ἀλληλικά δὲ τοῦ Ἐπωτερικοῦ, καὶ εἰς
χαρτονούρισματα οἰουδήποτε Κράτους ὃ ἐν τῷ
Ἐπωτερικοῦ, καθὼς καὶ εἰς τοκομερίδια τῶν
Ἑλληνικῶν δανειῶν ἡ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἐπὶ
Παρισίων, — ἐσώκλειστα πάντοτε ἐντὸς συστη-
μής ἐπιστολῆς, μὲ πέντε σφραγίδας.

⊗⊗⊗

Ποσὸν μὴ ὑπερβιλνόντα τὸ 1 φράγκον εἶναι δε-

κτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους.

Μόνον ἐκ μερῶν τῆς Τουρκίας δην δὲν ὑπάρχουν
ταχυδρομικά ἐπιταγάς, εἰνε δεκτὰ καὶ μεγαλι-

τερποστὶ εἰς διωμανικά γραμματόσημα ἄλλα
πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ τὶς 5 γρόσια δι'. Ἐν φρά-

γκον διαν στελλὴ διωμανικὰ γραμματόσημα τοῦ
Ἐπωτερικοῦ, καὶ τὶ γρόσια δι' ἐν φράγκον δταν
στελλὴ διωμανικά γραμματόσημα τοῦ Ἐπωτερικοῦ.

⊗⊗⊗

Ποσὸς ἐλληπῆ τὸν τόμον τῆς Διαπλάσεως

τοῦ 1904 ἡ καὶ οἰουδήποτε ἄλλον τόμον, καὶ ἐπιθυμοῦνται νὰ τοῦ συμπληρώσουν, εἰδο-

ποιοῦνται νὰ στελιοῦν τὴν παραγγελίαν τῶν
πρὸ τῆς Ηγετικού αὐτού, διέτι κατόπιν των
παλαιῶν φυλλάδια τῆς Διαπλάσεως καὶ τὰ τιμῶνται
δηι λεπτὰ 15 διπάς μέχρι τοῦδε, ἄλλα λεπτὰ

20.— Τὰ ζητούμενα φυλλάδια πρέπει νὰ ὅρ-

ιοῦνται ἔκριθες διὰ τοῦ ἀριθμοῦ των καὶ τοῦ
τούς (ἄνευ ημερομηνίας), νὰ συναποστέλεται
δὲ καὶ τὸ ἀντίτιμον, διότι παραγγελία περὶ ἀ-

ποστολῆς φυλλῶν ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου δὲν ἐκτε-

λοῦνται.

⊗⊗⊗

Επίσης εἰδοποιοῦνται δοσοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ συμ-

πληρώσουν ἡ νὰ πλεύσουν τὴν σειράν τῶν
τόμων των, δηι ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου πολλοὶ τό-

μοι τῆς; Α' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν
τετρακονταένων δραχμῆς βάσιται ποὺ εἰς δραχ.

2,50, διότι πλησιάζουν νὰ ἔπαντληθοῦν. "Ως εἰς συμφέ-

ρον τῶν εἰνες νὰ κάμουν, τὰς περαγγελίας των
πρὸ τῆς 1 Ιανουαρίου.

⊗⊗⊗

Επ' εὐκατολὰ τῶν ἔγγραφῶν καὶ τῶν ἀνανεω-

τοῦ εἰχεις δικαιον) Μεγαλοπρεπῆ Φόρου (ΕΕΕ)

ώραιότατα δοσα γράφεις καὶ σ' εὐχαριστῶ πο-

λον) Τζίουρον Ἀγακατωμένον (ναὶ ἀλλὰ νά

μου γράφεις ποὺ συχνά) Παιδί τῆς Καρδιᾶς
(τὸ όποιον θύγαρταν καὶ τὸ Σῆμα, διὰ νὰ εἰνε
τέλειος ποὺ δρομητής) Βασιλέα τῶν Μάνδρων
(εὐχαριστῶ δι' δοσα γράφεις δυστυχῶς, πρὸς
τὸ παρόν, αὐθησοι δὲν εἰνε δυνατῶν νὰ προγμα-

τοποιηθῇ δινεν αὐθησεις τῆς συνδρομῆς καὶ
τούτο τούς θὰ ἔτοι βαρύ διὰ τοὺς περιστέρους)

Μικρούτουρον (ΕΕΕ) τι' ώρατας ζωγραφίσεις
τὴν έθαμαστα ποὺν) Τριπόλεμον, Νυκτοκό-

ρακα, Τετράφυλλο Τοιφόλλι (ἄν ἔχεις τύχη,

γιατὶ σχι;) Νυκτοφύλλακα, Κεριάρχον τῆς Θα-

λάσης (ἔχεις καλῶς) Ροδόπην (φίλης μου τ'
ἀδελφάκια) Ἐκάτηρη, κτλ. κτλ.

Εἰς δοσα ἐπιστολὰς δέλλα μετὰ τὴν 12 Δε-

κεμβρίου διάπαντησαν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Διάδοσεις δεκταὶ μέχρι τὴν 11 Φεβρουαρίου
Θ χρόνες τῶν λύτρων, ἵνα τοῦ διοτον διον νὰ γέρωνται
τὸ Πατριόν μας εἰς τὸ φωτισμόν του, διατάσσεται
πολλά τοῦ Λαζαρίου τῶν Δωριών καὶ τῶν Λαζαρίου
17. Λαζαρίου.

Θηρον μ' Ἀργοναύτην συνηθώθη
Κι' ἄρχαίσ τοσίλευν ἐφανερώθη.
Ἐτούτη ψηφιακὴν τοῦ Καρυδον δην
18. Μεταγραφαριτούρων μετ' Ἀγα-

γριματισμού.

Σύννων Τίτα, βάζαν Ἀλφα
Καὶ τὸ ἀναγραμματίζω,
Κι' ἀπὸ μυθικὸν τι Τέρας
Κοπτερὸν τι συγκατίζω.

Ἐστάλη ψηφιακὸν Ιππονον
19. Λαζαρίου.

Εἶμαι γύμνης,
Μό καὶ κάτι χρονικόν.
Ἐστάλη ψηφιακὸν Καλύβης
20. Ηυραίτης.

+ Οι σταυροίστοι πινθενούς Βασιλέα.

★ + ★ = Πρόθεση.
★ + ★ + ★ = Νήσος Ἀγαλού.
★ + ★ + ★ = Πλανήτης.
★ + ★ + ★ = Ήμέρα
Ἐστάλη ψηφιακὸν Τρελλῆς ψηφῆς

21. Επιγραφή.
ΜΕ ΓΗ
ΓΟ Ι
ΠΑΝΟ
ΝΥ ΟΝ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωση τῆς ἐπιγραφῆς ταῦτης.
Ἐστάλη ψηφιακὸν Αστροφίνον Οὐδαεας

22. Κρυπτογραφεῖον.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Βασιλέας.
2 1 6 3 = Ζώνη.
3 4 1 5 1 4 = Προφήτης.
4 1 6 7 4 = Φυσικὸν φανόμενον.
5 4 7 4 = Επιθετον.
6 1 5 7 4 = Βροιλένης.
7 6 2 1 = Βασιλίσσα.

Ἐστάλη ψηφιακὸν Τατένεν Πιασερί²
23-24. Αογοπάγνια.
1. — Λύνος ἐτρωγε πόδη προβάτου, καὶ τὸ
πόδι δην τοῦ δηπου. Πώ; Εξηγεῖται αὐτὸς:

2. — Τι πατάξ έχουν οι Γάλλοι;
Ἐστάλη ψηφιακὸν Ελπίδος
25. Διελθή Ακροστικής.

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λεξιῶν ἀποτελοῦνται
κατά σειρὰν χρονικὴν μονάδα, τὰ δὲ δευτέρων
κατά σειρὰν χρονικὴν μονάδα, τὰ δὲ δευτέρων
κατά δύο μηνά μηνάς:

1. Ἀντωνυμον κατά πληθυντικόν. 2. Μέρος περίφρακτον. 3. Βιβαντινή. Αύτοκράτειρα.
4. Πόλις ολλανδική. 5. Ούρανον σῶμα.
κατατάσσεται τοῦ πολλαίσιον μεταξύ των τούς

27. Ελληποσύμφωνον.
α - εα - ια
Ἐστάλη ψηφιακὸν Παταράκων
16. Γρέφος.

Θ Θ πᾶς πᾶς
"Ιπποι πᾶς
Θ Θ πᾶς πᾶς
Θ Θ πᾶς πᾶς
Θ Θ πᾶς πᾶς
Ἐστάλη ψηφιακὸν Αθάνη

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΔΙΑΙ

Γ Η λέξη λέξη 10, δει δε τοὺς συνδρομῆς πα-
ληπτα δην. Ελαγκιστούς δην 10 λέξεις δηλαδή καὶ αἱ
λέγωνται τῶν 10 πληρωνούται ως νὰ θων το λέξεις/

Ανταλλάσσω δελτάρια εἰκονογραφημένα καὶ
γραμματόσημα παντοχόθεν. Ἀπάντησες
ἀσφαλίς καὶ τάχεια. — Michel Ch. Hannas,
Nicosie (Chypre.) (B, 6)

Παύω ανταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν ἔνεκα ὁσχο-
λῶν μου. — Ανεμόνη τοῦ Βουνοῦ. (B, 7)

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια παν-
τοχόθεν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐπι-
στολῶν.

Παρακαλεσύνται οι μετὰ τῆς Διαπλάσεως ἄλλη
λογαραφούντες, νὰ κάμουν τὰς ἐπιστολῶν
τῶν δην δην τοὺς συντομέτερα, κατὰ τοὺς
μηνὸς τούτους τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐπι-
στολῶν.

Παρακαλεσύνται οι μετὰ τῆς Διαπλάσεως ἄλλη